

[Fibiger.]

som Minimalpriser paa Kød, Destruktion af Udsætterkøer, Forsøg med Konservesfabrikation i større Stil, Vareudveksling med andre Lande m. m.“

En saadan Bestemmelse, tror jeg, ud fra de Erfaringer, som er gjort af det Udvalg, der er nedsat af Slagterier, Mejerier og Landbrugernes Sammenslutning, virkelig vil kunne gøre Gavn, saaledes at Prisen bliver hævet ganske betydeligt, og Landbrugerne faar noget for deres Kreaturer, og det er det, der er Formaalet. Nu forstod jeg paa det ærede Medlem Hr. Duborg, at Meningen med dette Lovforslag kun er at destruere Kvæget og destruere det i stor Stil, og jeg fik Indtryk af, at det ikke alene skulde være Udsætterkøer, men ogsaa Fedekreaturer, der ellers kulde være sendt til Tyskland. Dette er en Fremgangsmaade, der for mig er meget utiltalende. Det forekommer mig, at der nok kunde findes Anvendelse for dem paa anden Maade, jeg vilde hellere være med til at forære dem bort, saaledes at de kom til at tjene til Føde for Mennesker i Stedet for at blive destrueret.

Naar vi har foreslaaet, at der skulde bruges 1 Mill. Kr. i Stedet for 250 000 Kr., er det ikke, som det ærede Medlem Hr. Duborg troede, til Destruktion i 2 Maaneder. Hvis det ærede Medlem havde sat sig bedre ind i Ændringsforslaget, vilde han have forstaaet, at det er til noget ganske andet, bl. a. til Forsøg med Forsyn til en Standardvare til Konservesfabrikation og til Bestræbelser for at finde et Marked for Konserves; netop i denne Tid, hvor der fra Slagteriernes Side gøres Forsøg og tales om, hvor saadanne Konservesfabrikker skal ligge, er Tidspunktet inde til, at Staten sætter ind og giver Tilskud, saaledes at man kan finde frem, uden at der bliver alt for store Tab for vedkommende Slagterier. Jeg synes, det vilde være meget gavnligt, om Staten satte ind, selv om der ogsaa skulde gaa en Mill. Kr. med dertil.

Det ærede Medlem mente ikke, at de særlige Fedegne fik noget Udbytte af dette. Jo, det vil de netop faa. Det er Tanken, at der skulde fastsættes Minimalpriser; det er ikke Tanken, at denne Slagteskat skulde betales af Creaturejerne, af Landbrugerne selv, men der skulde sættes Minimalpriser, og Pengene skulde betales tilbage, saaledes at der paa den Maade kom en Hævning af Priserne, og der skulde gøres noget, for at der kunde finde Vareudveksling Sted med andre Lande — vi faar jo endnu nogle Ting udefra, Benzin,

Jern og andet, det kunde være, man kunde bytte sig til noget af det, og det vilde være klogt snarest muligt at gaa i Gang dermed i Stedet for at sige, som det ærede Medlem gør: Lad os vente til 1. Maj! Nej, Tiden er inde nu, og det forbavser mig jo noget efter den Tale, det ærede Medlem Hr. Brorsen holdt forleden, en meget kraftig Tale mod Tyskland i Anledning af de Toldlussinger, vi fik, at der saa slet ikke er stillet noget Forslag om, at man skal foretage noget deroverfor, men at man bare kører videre og mener, at man kun skal destruere nogle Kreaturer, saa kommer der nok en Udvej.

Mit Partis Formand har her i Dag fremsat Forslag om, at Regeringen bemyndiges til at opsigte Handelstraktater, saadan at det snarest muligt kunde ske overfor Tyskland, og at der kunde komme en virkelig Vareudveksling i Stand, og saadan, at der kunde blive optaget Forhandlinger om en Ordning, der kunde hvile paa en anden Basis end den nuværende. For vel har vi Valutacentralen, og man kan begrænse Indførselen, men det vil jo være mange Maaneder, fordi der er givet Valutaattester frem i Tiden, og man kan ikke foretage Toldforanstaltninger, fordi det strider mod Oslo-Konventionen. Derfor maa vi ogsaa opsigte den, saadan at vi virkelig kan komme til at handle med forskellige Lande igen. Landbruget og Landmændene har ogsaa set og forstaaet, at det er den Vej, der skal gaas. De sender Telegrammer ind til Ministeriet, der holdes Taler, og der siges meget derude i det arbejdende Landbrug, men er der nogen, der hører efter det? Man siger, man skal vente! Det ærede Medlem Hr. Duborg siger, at han tror nok, at Landbruget kan se, hvad det er, de Konservative vil her: det er politisk Stemmefiskeri! Jeg maa sige, at det var et meget daarlig anvendt Udtryk. Jeg synes ikke, Tiden er inde til at tale om politisk Stemmefiskeri. Tidspunktet er inde til at vise, om man virkelig vil gøre noget for Landbruget eller ikke, om man hænger sig i gamle Doktriner og tror, at man kan klare sig med dem, og at det saa gaar godt alt sammen. Det skulde ogsaa gerne være saaledes, at Landbruget selv kunde sige, at det havde faaet nogen Hjælp. Jeg kender en Dame, der er syg og har gaaet til Læge i mange Aar, og Lægen siger stadig til hende: Nu kommer De Dem udmærket, kan jeg se. Saa sagde hun til ham forleden: Det var rart, om jeg ogsaa kunde mærke det selv. Og nu er det meget godt, at man fortæller Landmændene og Landbruget, at naar de